

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

НАРЕДБА.

Суд општине вароши Београда, на основу наредбе Управе вар. Београда од 19. Јуна 1891. год. Бр. 7457. наређује:

Нико од қафеција и механиција несме износити астале и столице на тротоар нити сме који трговац или други ћо, ма какву ствар изнети на тротоар пред дућаном.

Ова забрана се има извршити најдаље за четири дана рачунајући од данас.

Ко не би по овој наредби поступио, қазниће се по тач. 15. § 324. крив. закона.

Ако ли буде могућности да се где год, коме қафецији може дозволити изношење астала, онда ће се о томе решавати тек по нарочитој молби дотичног лица, и таја одлука о дозволи може имати важности тек по одобрењу Управе.

Она лица, која хоће да подижу или оправљају грађевине, да се они имају увек претходно јавити одељку општинском и од њега тражити дозволу, да могу нешто материјала износити и пред կућом на улицу.

Ове ће се дозволе давати само онима, којима је неопходно мужно и који никада на другом месту не могу да сместе материјал. У дозволи ће се тачно означити колико се простор може са материјалом заузети тако, да ни најмање не смета пролазу улицом.

Оваја места имају увек бити осветљена и да се ходно зајдому и постојећим већ наредбама.

Од суда општине вар. Београда 20. Јуна 1891. год. АБр. 1207.

Недеља 23. Јуна 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ПОЗИВ

Баџи који су регрутовани у прошлјој 1890. години при VII. Београдској пуковици, позивају се да овој команди представу 30. Јуна тек. год. у 8 сахи пре подне у Горњи град, ради испуњења њихове обавезе у сталном кадру.

Тако исто позивају се они ћаци који су регрутовани 1886. 1887. 1888. и 1889. године, а који још ни до данас овој команди представали нису ради испуњења њихове обавезе у сталном кадру.

Ко овоме позиву не би сљедовао, а нарочито ови последњи искусиће чл. 14 закона в устројству војске.

Број 5780. Из Капеларије VII. Београдске пуковске команде 12. Јуни 1891. године у Београду.

ОБЈАВА.

Према чл. 5. закона о чувању пољског имања, општински је одбор у седници својој од 7. Јуна о. г. одредио следеће казне за потрице и то:

I. За прегажени или опашени 1. кв. метар пашњака, браника, воћњака, ливаде и детелине 0·10 дин.

II. За 1. кв. метар баште, баштованцинице — прегажен или опашен 0·50 дин.

III. За 1. чокот виноградски, упропашћен 1·00 дин.

IV. За прегажени или опашени 1. кв. метар њиве, засејане јечмом или овсом 0·15 дин.

V. За прегажени или опашени 1. кв. метар њиве, засејане житом или ражи 0·20 д.

VI. a) За 1 струк кукурузни пре прашења 0·05 дин.

b) За 1. струк кукурузни после прашења 0·10 дин.

c) За 1 струк кукурузни после првог копања 0·15 дин.

d) За 1. струк кукурузни после другог копања 0·20 дин.

Ово се јавља грађанству ради знања.

Од стране Суда општине вар. Београда 8. Јуна 1891. АБр. 805.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
40. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

8. Маја 1891. год.

Председавао заступник председника г. Св. Карапешић од одборника били: А. Ј. Одавић, Т. С. Новаковић, Мих. Цветковић, Ст. Чајевић, Н. Р. Поповић, М. Јовановић, М. Ј. Марковић, Љ. Јовановић, Јов. Станковић, Р. Петровић, Т. Николић, Дим. Најдановић, С. Д. Милићевић, М. Велизарић, К. Д. Главинић, Јов. М. Тадић, В. Димитријевић, М. Капетановић, Јов. Петковић, В. Виторовић, Ф. Васиљевић, Лаз. П. Ђамковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 29. Априла 1891. год. и у одлуци КњБр. 233 учињена је допуна, да је контролни одбор изабрат према решењу зборском који је одобрио задужење општине са 10,000,000 дин. и да је то онај контролни одбор који ће контролисати свих 10,000,000 а не само ову времену позајмицу од једног милиона; да надзорна водоводна комисија са председништвом и г. г. Т. С. Новаковићем и М. Ј. Марковићем одреди права и дужности овог контролног одбора; у одлуци КњБр. 236 да се речи „добротворне цеље“ замене са: фонду спротивних великој колаца за подизање ћачког дома.

II.

Председништво напомиње да за предстојећи збор грађана за бирање предсеника а по члану 19 закона о општинама треба изабрати којком још по два члана бирачког одбора за сваки кварт и одбор је изabrao за кв. дорђолски Милана Миладиновића ковача и Лазара Радонића јорганицу;

за кв. врачарски Васу Лазаревића кафец. и Настаса Димића хлебара;

за кв. варошки: Младена Ф. Љубинковића трг. и Милана Миловановића адвоката;

за кв. наилулуски: Милића Тодосијевића бакалина и Стапоја Николића учитеља;

за кв. теразијски: Јеремија Прокић Ђурчића и Мата Срећковића трговаца;

за кв. савамалски: Таса Данчевића трговаца и Јевта Најдановића трг.

III.

По прочитању акта истражног судије АБр. 828 855 и ББр. 1789 и акта начелника среза нишког АБр. 816 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио да је Јован Тифенбак надничар овд. владања доброг и имовног стања спротног; да је Захарија жена Мојсила Стојановића владања доброг, имовног стања спротног а да ли је ским у задрузи одбору је непознато, да је Стеван Лешановић надничар овд. одбору непознат; да је Стеван Петровић секретар општинског суда београдског владања доброг, имовног стања спротног и да је без задруге.

IV.

Председништво подноси одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о сиротноме стању.

По прочитаву тих молби СБр. 6585, 6802, 6820, 6867, 7995, 7006, 7020, 7021, 7057, 7087 одбор је изјавио мишљење, да се суд општински предходно увери о имовноме стању молидаца: Митре Марковић, Јелене Миловановић, Денке Радовића, удове, Софије Радовановић удове, Марије Ђ. Павловића, Цвете Ђ. Борђевића, Марије М. Борђевића, Илије Димитријевића, писара, Василије Јовановић удове и Николе Павловића бив. писара, — па тек онда да им изда тражено уверење.

V.

По прочитаву акта Управе вар. Београда АБр. 829, којим се наређује општини, да у року од десет дана изврши нумерисање зграда по вароши и обележавање улица, одбор је изјавио да је нумерисање зграда по вароши извршено још приликом последњег пописа људи и домаће стоке те да се с тога Управа вар. умоди да ову своју наредбу објасни какво нумерисање и обележавање улица она жељи.

VI.

Председништво извештава одбор, да је управа вар. Београда аутом својим ЛБр. 161 учинила извесне примедбе на правила о слободном клању стоке у Београду и наредила општини да према тим примедбама правила измени.

По прочитаву тога акта а и акта ЛБр. 310 и АБр. 809, којим се ствар ова ургира од стране управе вар. Београда, одбор је решио, да одборско повериштво, које је ова правила и израдило са чланом суда г. Ђуб. У. Романовићем и правозаступником општине г. Николом П. Николићем, примедбе управите прегледа и проучи па своје мишљење поднесе одбору на решење.

О овоме да се извести управа вар. Београда.

VII.

Одборник г. Ст. Чајевић, пита председништво зашто трошарински органи наплаћују трошаринску таксу на кола која су из ове општине, па се чак десило, да и на плугове појединих ратара београдских наплаћују трошаринску таксу кад се с рада враћају у вароши.

По саслушању овога, одбор је решио, да исто одборско повериштво које прегледа рад и

књиге управе трошаринске проучи и ово питање и подносе своје мишљење одбору на одобрење. Овом повериштву да се дода још и г. Јован Петковић одборник.

VIII.

Председништво износи акт надзорне водоводне комисије АБр 935 у коме су изложени услови исплате поручених машина код фабрике Г. Куна из Штутгартра потребних за нов вододвод београдски.

По прочитаву тога акта одбор је после поименичног гласања са 14 гласова против 4. (четворица нису гласали) решио, да се услови за исплату машина потребних за нов вододвод, а које су машине оручене у фабрици г. Куна из Штутгартра усвоје према предлогу комисије с тим, да се по предлогу г. Ст. Чајевића, одборника, изашаље поверишник одборска који ће се на лицу места уверити о прибављеном материјалу и моделима за погођене машине

IX.

По прочитаву акта министарства грађевина ГБр. 577, којим се јавља суду да је министар грађевина на молбу становника Балканске улице а по мињењу стручне комисије изаслате од министарства, учинио измену у нивелети балканске улице одбор је одлучио, да се г. министар умоди да извршење своје одлуке опреначењу велете у балканској улици одложи, док и општи суд сретством свеје стручне комисије не извиди: да ли стоје такве неодољиве препреке са којих се је одобрена нивелета морала преиначити, или на против, да са преиначене нивелете прети опасност оним грађанима, који се на то преиначење сад жале, па тек по најходу стручне комисије општине и г. Министра грађевина да се дефинитивно стална нивелета одреди.

У исто време да се умоди, да у будуће све молбе и жалбе на већ одобрене планове упућује општи суду, те да он по њима извиђај учини, и преиначење предлаже на одобрење, како се у будуће не би то чинило овако једнострано и како то не би било новод новим жалбама и молбама.

41. РЕДОВНИ САСТАНАК

13. Маја 1891. год.

Председавао заступник председника г. Св. Карапешић од одборника били г. г. Ст. Чајевић, Јов. М. Стадић,

свака је та стопа по један тужнији листак из иначе тужне историје тога доба. Косово беше колевка српске државе, Косово постаде и гроб њезин. Косово некад поприште славних бојева и мегдана, чини ми се, да и сада цвили за тим старим, ма и крвавим добом, јер тада јунака беше, Обилића беше. Где се негда поносно лепршао стег српске царевине, ту се сада јаничарски шири дивљи Арпаут, а тане из пушке његове никад не изађе, док не нађе станишта у ојађеном срцу погишеног Србина.

Косово је и велико гробље. Гробље, чију ћеш величанственост узаман тражити у листовима историје ма кога парода. Оно је порошено крвљу толиких јунака, толиких народа. „Ту падаху и Гал и Келти, и Грци и Бугари, и Турци и Албанези, а Србинова крв и суза још и данас са њега вапија. На њему су и три српска владаоца испустили мученички душу Дечански у Звечану, Урош у Неродимљу, а Лазар на разбојишту крај реке Лабе. На њему су и велики завојевачи Мурат-Гази, син Орканов, и Јакуб, син Муратов, крвљу обележили траг своје силе“.

Један од највеличанственијих делова српске историје, то је оно доба, када се десила она страшна битка, чији је крвави свршетак, још и сада у живој успомени код нашег народа. Све што је било цвет тадашње српске интелигенције, све што се у народу сматрало бојим и узоритијим, осстало је тада на тужном пољу Косову.

Свака стопа тога тужног поља заливена је крвљу племенитих јунака. Па ипак

Лаза П. Дашковић, Ф. Васильевић, М. Велизерић, В. Димитријевић, И. Цветановић, Мат. Јовановић, И. Д. Главинић, А. Ј. Оданић, С. Р. Поповић, М. Марковић, Р. Драговић, Радоје Ђаковић, Риста Петровић, М. Капетановић, Д. Најдановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице државе 8. Маја 1891. г. и у одлуци КњБр. 252 учвршћена је измена у томе, што ће се машине под усвојеним условима тек поручити код фабрике Куна из Штутгартра, и да исте још пису поручене.

II.

Одборник г. Андра Ј. Оданић саопштава одбору, како је накнадно дошла још једна понуда за лиферовање машина потребних за нов вододвод београдски, који је много јевтинија и са много бољим условима по општину но што је понуда г. Куна из Штутгартра, коју је одбор општински у седници својој од 8. Маја АБр. 935 већ усвојио, па предлаже, да се ова накнадна понуда Ф. Тизија и Ком. из Лењана у Италији која се у оригиналу налази код надзорне водоводне комисије, упути надзорној водоводној комисији на проучавање и реферисање, а да се дотле са одговором г. Куна причка.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се држана офертална лиценција за набавку ових машина сматра за несвршену; да надзорна водоводна комисија проучи понуду Ф. Тизија и Ком. из Лењана, и реферисе одбору, а да се до реферата задржи одборско решење АБр. 935 од извршења, да надзорна водоводна комисија позове и г. Т. Селесковића, да и он као стручњак и члан комисије учествује у овоме проучавању понуде Ф. Тизија и Ком.

III.

Одборник г. Риста Петровић јавља председништву, да је закупац чишћења нужника пре неки дан грдну нечистоћу просуо одмах близу вароши на државском крају те скоди здрављу и руши углед вароши, и пита председништво, да ли је закупац за ову неуређност кажњен

По саслушању овога одбор је препоручио председништву, да нареди закупцу да ову нечистоћу одаде однесе, да га за ову неуређност казни и са њиме раскине уговор.

IV.

Одборник г. Коста Д. Главинић саопштава одбору, да конке, које је општина за пребу на-

Да, свака је стопа косовска тужна и крвава, па инак, као да ти сваки предмет на Косову казује тугованку, коју само Србиново срце може добро разумети.

Јер, доиста, „Звечан ти прича о мучком убиству; чипи ти се у његовим зидинама још чујеш загушљаво једање старца Дечанскога. Неродимка гора кад зашусти, или њени студенци кад зајуборе, теби се чини, да је то јаук последњег Немањића; Грдеч ти изгледа поизрео са издајства Вукова па њему кржљава шумица и тужно пнеће, као да је српском влетвом неговано, а српском сузом орошено; у погочију Гладној води, чисто видиш сузе косовке девојке, која оплакује три побратима; Гази-Местан прича о великому делу Милошевом; самогржине ти развалине причају о оном светом причешћу, које је, не српска војска, већ српски народ, узео пре но што ће се приволети царству небесноме; српске цркве расејане по Чичавици, и по Косову, српски двори Павуни, Сврчин, Приштина, све то, свака река и речица, и поток и Ситница и Лаб и Неродимка и Невољанка, сваки и брест и храст и дрен има своју

ПОДЛИСТАК.

БИОГРАФИЈА
ДРЖАВНИЧКА РАДЊА
ВУКА БРАНКОВИЋА и МИЛОША ОБИЛИГА
Темат награђен видовданском наградом.
од
Ж. М. Романовића.

ПРИСТУП.

Мој синко, који свијетла образа умире, не каје се, што се родио, ма му за живота и горки дани бивали.

ЈОК. НОВИЋ, ОТОЧАНИК
„Капетан Радић“ стр. 47.

Један од највеличанственијих делова српске историје, то је оно доба, када се десила она страшна битка, чији је крвави свршетак, још и сада у живој успомени код нашег народа. Све што је било цвет тадашње српске интелигенције, све што се у народу сматрало бојим и узоритијим, осстало је тада на тужном пољу Косову.

Свака стопа тога тужног поља заливена је крвљу племенитих јунака. Па ипак

бавила п на савском пристаништу сложила, одо-
вуд публика односи и развлачи

Услед овога одбор је решио, да се овим
коцкама калдмише један део савске улице у
продужењу, где је већ отпочето калдришење.

V.

Према одлуци одборској од 8. Фебруара 1891.
Г. АБр 2102/90 председништво износи одбору
на преглед д куменат Милутину Б. Марковића
којим доказује да посечује редовно школу сли-
карску у Москви, и одбор је, по прочитању
тога документа решио, да се молиоцу Милу-
тину Б. Марковићу, студенту на сликарској ака-
демији у Москви, а према поменутом ранијем
решењу изда једном за свагда 300 динара, као
помоћ и партије буџетом одређеве на непред-
виђене трошкове.

VI.

По прочитању акта истражног судије за вар.
Београд, АБр. 936, 919, 916, 917 и 920 п акта
суда првостепеног у Врању АБр. 818 којима се
тражи уверења о владању и имовном стању по-
јединих лица, одбор је општински изјавио, да
је Маша Р. Фарки овд. мењач владања доброг
и имовног стања доброг, да су му Димитрије
Костић млекаџија, Светозар Радичевић чувар
казненог завода, Љубомир Ђаковић чувар каз-
неног завода, Богдан Секуљић млекаџија и Ан-
дрија Ђурић пензионар непознати.

VII.

Председништво износи одбору на мишљење
молбу Милорада Ж. Тадића овд. апотекара, ко-
јом тражи да му суд изда уверење о владању
и имовном стању.

По прочитању те молбе АБр. 943. одбор је
изјавио, да је Милорад Ж. Тадић овд. апотекар
и владање и имовног стања доброг.

VIII.

Председништво износи одбору на решење
акт министарства унутр. дела АБр. 405, којим
се тражи да суд општински да своје мишљење
где би и у ком делу вароши и на ком месту
— улица — било потребно да се отворе две
нове апотеке, које се према закону имају от-
ворити.

По прочитању тога акта одбор је решио, да
ово питање проучи нарочито одборско повере-
ништво и одбору о томе реформише. За пове-
реноке изабрани су одборници г. г. Др. Лаза
Пача, Ђока Димитријевић, Љубомир Јовановић,

историју, — а то је она напа и светла и
тужна историја!

Један наш песник овако описује свој
први долазак на Косово: „Кад сам први
пут стао ногом на то место — мени је она
земља изгледала црња; она небо над њом
мутније; оке реке, њихов жубор другачији;
као јецање, као тужна монотона мелодија;
тице, које су тако весело скакутале, при-
виђале су ми се као тице злослутице, чи-
нило ми се крвати им кљунови до очију;
цвеће ми је изгледало као тужни бршљан,
што се вије по гробовима, сагло главе, по-
тамисло, увенуло; није ми мирисало као
наше шумадијско цвеће, и кад сам у кру-
ницама његовим опазио росу, мени се она
привиђала, као суза... я писам имао ма-
ха да дишем, било ми је мало ваздуха на тако
пространој пољани — изгледало ми је, као
да сам сишао у дубоку гробницу!.....

По светлим пољима отаџбине моје
Многе светле хумке растурене стоје,
Где вигези вриш, у дланима славе,
Подложише главе!

(ВОЈИСЛАВ).

Можда од свих веза најтешња је она,
која везује Косово са именима Лазара, Вука

Николе Р. Поповића, Јован Станковића, Коста Б.
Михаиловића, Борђе Николић и општински ле-
кар Др. Михаило Х. Лаза и Др. Рибникар.

IX.

По прочитању акта Управе вар. Београда
АБр. 915, којим позива суд општински да од-
реди једнога од одборника у комисију, која се
има образо ати према распису г. министра нар-
привреде, од 18. Јула 1889 год. ПБр. 1724,
ради отварања оних писама, која се по чл. 47.
закона о поштама, као непредата адресантима.
предају полицијској власти, — Одбор је иза-
брао за члана ове комисије г. Лазара П. Да-
шковића одборника.

X.

Председништво износи одбору на одобрење
лицитацију држану 27. Априла ове године за
давање под закуп чишћење пијаца у вароши
Београду, за време од првог Маја ове, па до
31. Децембра 1892 год.

По прочитању протокола лицитације СБр.
6534 и прописаних услова СБр. 4938, одбор је
решио да се чишћење пијаца у одељку варошко-
дунавском уступи Светиславу Јовановићу, као
најнижем понуђачу за годишњу цену од 2499
динара (две хиљаде четири стотине деведесет
девет девет динара); у одељку теразијско-сава-
малском Светиславу Јовановићу као најнижем
понуђачу за годишњу цену од 2389 дина. (две
хиљаде три стотине осамдесет девет дина.) и у
одељку Цалидулском Јосифу Здравковићу као
најнижем понуђачу за годишњу цену од 1499
дина. (пјаду четири стотине деведесет девет
динара).

XI.

По прочитању протокола лицитације држате
13. Маја 1891 год. ГБр. 663, за спуштање ка-
нала у „балканској улици“, одбор је решио, да
се спуштање канала у „балканској“ улици ус-
тупи Петку Вељковићу предузимачу као најни-
жем понуђачу по 870 дни. по курентном метру,
т. ј. осам динара и седамдесет пара динарских
од курент метра).

XII.

По прочитању протокола лицитације ГБр.
654, држане 13. Маја 1891 год. за одкопавање
земље до нове нивелете у улици „Топличиног
венаца“, одбор је решио да се одкопавање земље
до нове нивелете у улици „Топличиног венаца“
уступи Димитрију Милошевићу предузимачу као
најнижем понуђачу за цену од 94 п. дин. (де-
ведесет и четпри паре дина.) од кубног метра

Бранковића и Милоша Обилића. Изгледа ми
да је то четворо једно с другим тако скоп-
чано, да се једно без другога не може ни
замислити. Тако посматра и цео наш народ,
а то најбоље сведочи целокупна његова
појезија.

Када год сам мислио о Косову свагда
ми је долазило на ум, да је погибија ко-
совска таква једна катастрофа, каквих је
ретко у других народа. Истина и Мађари
су имали свој Мохач, Французи Ватерло,
а Аустрија Кенигрец, али свето спрам Ко-
сова није ништа. На Косову се није борио
само Србија с Турчином, већ образована
Јевропа са дивљом Азијом. Турска поплава,
отиснувши се са висова Хималаја и Пал-
мира, рушила је пред собом све. Није било
те бране која ће је зауставити.

Јевропа тада не разумевање то.

И тек када хатлије турске напојише
своје коње на хладноме Дунаву, када не-
стаде српског бедема, који Јевропу закла-
њаше од азијске олује — тек тада се њој
отворише очи, или то беше одвећ касно.
Србија је била сва у ранама и у рушевинама
издисаше. Угарска бејаше усамљена, а на

XIII.

Председништво износи одбору на решење
молбу Павла М. Стевановића, Јована Илића,
Јакова Мевораха и Леона Леви којом траже
да одбор општински реши да се „горња-Јова-
нова“ улица између „грочанске“ и „збарске“
услед нове нивелације не затрпава, пошто би се
тада њихове нове озидане куће затрпали и у
том би случају грдну штету претрпили, јер су
они своје нове куће задали по латој им ниве-
дацији од стране општине.

По прочитању те молбе ГБр. 655, одбор је
решио, да ову ствар проуче одборски повереници
г. г. М. Јосимовић, Мих. Цветковић, Б.
Димитријевић, Мата Јовановић и Јован Смедерев-
ац и поднесу одбору своје мишљење.

XIV.

Председништво саопштава одбору да су оп-
штински инжињери Сима Катић и Светозар Јо-
вановић поднели оставку на општинску службу.

По прочитању тих акта АБр. 761 и 897.
одбор је решио, да се поднете оставке уваже
и да се одмах распише стечај за друге два ин-
жињера.

XV.

По прочитању реферата шефа инжињерског
одељења г. Јована Смедеревца, ГБр. 653, у
кому разлаже зашто општински инжињери дају
оставку на општинску службу, одбор је решио,
да се општинским инжињерима према квалифи-
кацијама повеси и одреди плата: да им се плаћа
6 дин. дневно кад ван реона варошког раде оп-
штински посао цео дан и да могу свој рад на-
плаћивати по такси за државне инжињере кад
приватним какав посао раде.

XVI.

Грађевинско одељење општине вар. Београда
подноси реферат, како би се најбоље могао упо-
требити простор велике пијаце између касап-
ских дућана и Југовића улице а пред Управом
вар. Београда.

По прочитању тога реферата ГБр. 346 одбор
је решио, да г. г. Главинић и Капетановић од-
борници, као одборски повереници са г. Смедер-
евцем општ. инжињером ствар ову прегледају
и своје мишљење поднесу одбору на одобрење.

XVII.

Грађевинско одељење општине вар. Београда
јавља одбору, да ће се место где је Џе-
ханова цигљана 12 и 13 Јуна ове год. прода-
вати на лицитацији, које је место одборско

догледу и дохвату бесног Азијата. И прену-
се из спа Угарска, па и Јевропа, и почеше
дизати крстоносне експедиције против Ту-
рака, али је угодан тренутак за то био про-
шао“. Да је тако сведоче гробови на Варни,
Никопољу и опет на Косову.

Цео рад и Милошев и Вуков крунисан
је на Косову. Ту се види идеја целог њи-
ховог живота. То им је уједно и најзнача-
није дело. Оно што су мислили, Косово је,
најбољи начин показало.....

Косову предходе догађаји: За те су до-
гађаје везана имена Вука и Милоша. За
иске мање а за неке више. За неке пак ни
мало, али се може сматрати, да су они
природни проузроковачи доцнијих догађаја.
Да би се дакле могло разумети и достојно
оценити сва државничка радња та два чо-
века, вредно је проговорити коју више и
о ономе, што је претходило оној ужасној
катаstroфи.

Полазећи са тога гледишта ја сам овај
мој рад и поделио на четири дела:

1. *Турска покоравања пре Косова;*
2. *Вук Бранковић;*

погрешно, рефератом својим ГБр. 37. означило као пајболи за општинску кланицу, па предлаже да одбор реши да се ово место за општину купи.

По прочитању тога извештаја ГБр. 600 одбор је решио, да суд општински има ову продају на уму и у своје време изнесе пред одбор, како би исти одредио лица да на линитацији за општински рачун лицитирају.

XVIII.

Одборник I. Ст. Чавешић саопштава одбору, да дрва, кестенови у краљ Милановој улици пред министарством унутрашњих дела долазе баш на сам ивицан камен, те да би се услед тога тротоар морао проширити а коловоз сузити.

По саслушању овога одбор је решио, да се тротоар никако не проширује него да се попадаје истог пред министарством унутрашњих дела обустави до јесени, докле општина не набави машину за измештање засађених дрва, те да се дрва, кестенова изместе тако, како ће и тротоар и коловоз моћи остати у прописаној ширини.

XIX.

По прочитању акта VII. пуковске окр. команде ББр. 1848, којим тражи уверење о владању извесних резервних официра, одбор је изјавио, да су: Душан Вујић, Ђубомир Томић, Радивоје Пачић, Миливоје Савић, Ананије Момировић, Јосиф Гутман, Милан Ј. Милојковић, Риста Тасонац, Војислав Павличевић, Милорад Стевчић, Михајло С. Поркић, Чедомир Бркић, Марко Катић, Сава Т. Мрцајловић и Миливоје Ђермановић — доброг владања и да добар глас у грађанству уживају; да је владање Живана Ивковића, Луке Момировића, Драгутина Петковића, Добрице Лазаревића — Лазића и Павла Маринковића — одбору непознато

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Купатило на Дунаву. Општина београдска одредила је место на Дунаву ниže еврејске махале, на коме се имају купатили становници београдски, који нису у стању да плате за купање по приватним купалиштима. Место је то обележено моткама и има два оделења: за мушкиње и женскиње, а има и одређеног места за свлачење.

3. Милош Обилић! и

4. Завршетак.

Мислим, да ће расправа ова четири питања бити довољна, па да се предигра и сама трагедија. одиграна пре 500 година, што боље разуме.

I.

ТУРСКА ПОКОРАВАЊА ПРЕ КОСОВА

Повила се шарган, љута гуја,
Од Азије, до Анадолије.
На Стамбол је наслонила главу,
А репом је Анадол притисла.
Ту је била за седам година.
Онда сађе на Косово равно.

Срп. нар. песма.

Духовитост, којом само наш народ тако знаменито изобиљује, могла је исказати такву једну фразу, која боље говори. во ма каква сухопарна историја.

На страшном разбојишту косовскоме два су се цина борила. Оба су скоро подједнако страдала. Па ко је победио? И

Строго је забрањено купање на отвореном простору и кога власт увати казни ће га.

Општа државна болница у Београду. — Добротом г. Суботића, познатога и чуvenога нашега лекара и оператора, јављамо нашем свету и свима пријатељима ове најчовечније установе џудске, да је у 1890. години:

а, лежало у болници 2282 болесника.
б, долазило на лечење 3687 болесника.

Свега: 5969 болесника.

Болесници су провели у болници 46.828 дана, те долази на сваког болесника по 20·6 дана.

Овако велики број болесника захтева неминовно, да се предузму брзи и енергични кораци да се подигне много већа зграда за ове велике потребе народне.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 1. Јула г. год. од 3 до 6 сати после подне, држаће се у грађевинском одељењу Суда општине вар. Београда јавна усмена лицитација, за оправку канала у „Видинској“ улици.

Кауција полаже се у 100 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, план и предрачун, могу се видити у грађевинском одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и прилицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр. 948. 21. Јуна 1891. год. у Београду.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
држан 13. Маја 1891. год.

(свршетак)

Мата Јовановић. Господо. питање, о коме се води ова дебата врло је важно, јер је диференција између Кунове цене, као нај-

један и други! Само с том разликом, што један узе „царство небеско“, а други побеже чак у Једрене да тамо премишаља опет о царству земаљском.

Та два крвава супарника бесмо ми и — Турци Нас је однхала питома Бојка, а одранила још питомија и примамљивија данашња Србија. Турци пак беху дивља чеда окрутнога и снегом покривеног Алтая, које ни питоме равнице Аму-Дарја и Сир-Дарја не могаху упитомити.

И шта су чудновати закони, који тако неумитно владају овим светом?! Где је Бојка, а где Алтая? Где Рашка, а где Бухара? Где најпосле Косово а где Туркестан, широко поље за хате њихових обесних канова?!

Кад је 10. Августа 1326. године умр' је оснивалац отоманске династије, велики Осман, он је на својој самртничкој постељи, кад му јавише, да је се и тврда Бруса предала, чисто усхијено узвикнуо:

— Сад могу мирно умрети. И цео ће свет тако пасти пред ноге наше!

Осману је тада било 69 година. Још то-

јефтијијег понуђача, и Тозијеве, врло велика — скоро у 1³.

Округло узето — разлика је у 68.000 дин. О тако огромној суми мора се водити рачун и мора се овоме послу поклонити озбиљна пажња.

Мени је овде једно нејасно.

Г. Одавић прочитао је да Този пуди машину „локо“ Београд и да даје машинисту бесплатно за 3 месеца.

Ни је ми јасно, или можда нисам чуо кад је прочитан дотични пасус, да ли Този пристаје да на месту монтира машине, јер су други предузимачи и ту позицију у предрачуни ставили.

То значи, да је испријењено све. За месец је заиста непојатно одкуд та толика диференција. Није био само Кун понуђач, него је било неколико великих фабрика као Ешер Виса и др. и сви су се врзмали око једне суме. Као што се види Този је рачунао мање и тање казапе и друго гориво.

Ми неможемо рачунати на страни угљен него једино на паш. Кад се њему у условима каже за 6.000 да треба рачунати гориво калорија онда је то за свакога јасно какво гориво ми имамо. Кад он рачуна на потрошњу енглеског угља могуће је да ће бити диференције а што се тиче онога што се по Тозијевом плану мора ићи пешто дубље са темељом и пренос машина од Београда до „Белих Вода“ и то не може изнети многа.

Но свакојако и ја би се сложио, да скинемо одговорност са себе, па да се пошље ова понуда водоводној комисији, да позове свога члана г. Селесковића и још кога, ако за потребно паће па да проучи можели се примити та понуда или неможе и то добро да се проучи како нас ова понуда не би навела па нешто што ће скупље коштати. Ово би требало у најкраћем року извидети и поднети одбору извештај, а Куну јавити да мало сачека.

Бока Димитријевић. Имам то да кажем. Г. Главинић је члап у вишем комисији и овде су сви чланови били у овој ствари строги. Овакав исти случај био је код оферталне лицитације за осветлење; па је један понуђач из Лондона задоцнио и телеграфским путем јавио, да је послао понуду на време и да ће стићи за неколико дана. Тада се

лико, не више, па се његово пророчанство почело да испуњује. Већ 1389 године лежале су пред ногама турским и Симеунова Бугарска па готово и Душанова Србија.

Веле, да је син његов, Оркан, после смрти свога оца, баш пред саму ноћ, а гледајући, како сунце залази, ово рекао:

— И твој друг, оче, ишчезе, баш као опо сунце тамо. Али ми он, баш као оно сунце, говори: „тамо је пут твој“ Ја морам за њим!

Некако у то доба унук Андроника II у друштву са бугарским владаоцем, освајаше Солун, па се крете и самоме Константино-пољу. Притешњен Андроник узалуд тражаше око себе совезника. У последњем моменту он се обрати Оркану за помоћ.

То беше прво мешање турско у јевропске ствари.

1344. године имали су први пут Срби сукоба са Турцима. Одметник Кантакузен, у друштву Турака ратоваše и освајаше градове по Тракији. На месту Стефанијана бежаше тај с. коб. Турци изгубив на мору флоту, хтели су, под командом Омуревом, да се врате сувим кроз Тракију. Душан нареди војводи Прељубу, да им пресече

Главинић сложио са осталом г. г. члановима комисије, и јављено је одбору да се сачека на то и сачекано је. Тако исто требаје и за ову понуду да јави одбору приликом кад је понуда Тозијева примљена, а не да је прећути.

С тога се ја слажем са г. Тадићем.

Андра Одавић. Ја сам хтео да напоменем г. Главинићу односно онога, што најведе, да незна како ће бити са овом лигитацијом Куновом, ако се ово прими у посао.

То питање, ако комисија прими да проучи може бити готово за 3—4 дана. Срећни смо у толико, што смо обуставили одговор. Г. Велизарић и Тадић су одговор обуставили. Дакле нема случаја, да ће да изгуби Кун. С тога сам да се упути комисији на што брже проучавање.

М. Капетановић. Из свију досадањих говора излази све на једно, да је разлика од 68 хиљ. велика и да о томе треба водити рачуна. Заиста ми нестручни неможемо знати, како може овај фабрикант да ове машине овако јефтило и где је узрок овој јефтиној; те стога да упутим водоводној комисији да она проучи ову ствар. Нека она позове г. Селесковића и нека нам даду своје мишљење.

То је прво а друго ми можемо овако да радиш, јер нам ово није први пут. Тако смо урадили и код лигитације за цеви. Сума од 68 хиљ. динара да је нам право, да за време док комисија ову ствар не проучи, не закључујемо уговор са г. Куном. А пошто нам пека комисија ову ствар добро проучи, па онда се о овој понуди можемо разговарати, а иначе сад говорити о калоријама и т. п. излишо је (чује се да се узме још неки стручњак у комисију). Ми немамо узрока да сумњамо у рад водоводне комисије те да случајно тиме увредимо једнога од наших најбољих машинских инжињера. Дакле не треба о томе ни говорити, а њима стоји на воли да позову у комисију кога још хоће. То је ствар њихова.

Андра Одавић. Ево све што имамо овој понуди предајем председништву да пошље комисији и молим да ову ствар што пре у расматрање узме.

Коста Главинић. Ја сам молио мало

пут и да их нападне. Турци су били скоро све пешаци, а Срби на коњима. И само дукавство поможе им тада. Они намаме Србе, те сађу с коња, и онако у оклопима, упуне се за Турцима у шуму, где их ови дочекају и до ноге потуку.

1346. године славила се је једна велика свадба. Али је она преличила на погреб осталој Византији, но на свадбено весеље. Своју лепу кћер, Теодору, морао је Кантакузен, опај исти Кантакузен, што се опако лепо умео претворити на двору Душановом, своју кћер морао је он дати за жену Оркану. Та је година, 1346., дала је прилику, да се из уста бесмртнога владике Његуша, вину стихови, пуни бола и горчине:

Син паклени окруни Османа.

Дарова му луну, к' јабуку.

Злога госта — Јеврониј Ортана.

Византија сада није друго.

До првја младе Теодоре!..

Притешњен у своје рођене замке, Кантакузен није знао, шта ће радити? С једне стране Беловези и Бугари, а с друге Душан и законити цар, Јован Палеолог, беху

пре а и сад молим да решите, хоћете ли да сматрате као несвршену лигитацију или је обарате. (Чује се као несвршену).

Заступац Председника. Примате ли овако да управа водоводне комисије проучи и ову понуду у најкраћем року и поднесе извештај, а лигитација Хунова да причека и на ову понуду. (Примамо).

Риста Петровић. Ја имам да учиним једну доставу одбору.

Концесионар, који чисти нужнике београдске износи поган и баџа у близини кућа а неће да поси онде где му је место одређено. То чини велики смрад становницима тамошњим, а разноси се смрад и по целом дорђолском крају. Људи су почели се тужити и ја сам изашао и лично се уверио, да он доиста злоупотребљује уговор. Ја молим председништво да каже за што се то тако не води рачун о раду овога и за што му се не стане на пут, и да се уговор са њим раскине.

Заступац председника. Тада је концесионар казњен досада од стране одељка дорђолског три пута. Први пут полицијски по крив. законику, а два пут по уговору. Сад може се још једанпут казнити, па да се уговор раскине.

Ви ћете се сетити, да је уговорено, да овај посао са машинама ради, а никако друкчије. Ја сам га питао где су му машине, и он је казао, да је ишао да поручи машине. Пре четири недеље ја сам наредио инжињерском одељку да позове концесионара, те да му овај стави машине па расположење. То је учињено, па је концесионар казао, да му још нису стигле и поднео је два рачуна као доказ, да само очекује да му дођу. Ми смо му оставили месец дана рока. Дакле не треба мислити да ми нисмо о томе водили рачун.

Ово што сад паводи г. одборник Риста ја сам учинио питање и г. шеф одељења и он је одговорио, да га је казнио последњом мером од 150 дин. Сад изволите решити, да се још једанпут казни, па да се уговор раскине.

Односно тога просипања на неодређеном месту има нешто кривице и до онога пута. Он тражи да му се пут оправи, те да може ићи тамо где му је наређено да просипа. Међутим ми смо мислили да се направи онај пут поред

га притеснили. Он тада позове у помоћ свога зета Оркану. Овај му се одазове и пошље му свога старијег сина Сулејмана, са 10—12 000 коњаника. Српска војска није била већа од 4—7 000 коњаника, под ком. клаџија Бориловића, а није познавала ни земљишта, ни места, где ће се борба догоđити. То је било код вароши Димотике (1352. год.) крај реке Марице. И ту су Срби страдали, једино благодарећи верност својих гадањих савезника — Бугара.

Ова несрећа српска учинила је далеко већег утицаја на Душана, по она код Стеванијане. Душану је она била знак, да са те стране прети опасност српској царевини, с тога је у скоро и био пошао на Цариград да га заузме и да стане на пут турском најезди, али изненада умре, и с том жељом оде у гроб.

Кроз пет година (до 1357.) Сулејман је све заузео до Марице и тиме оцепи Цариград од Архиепископа. Већ година 1360 није дочекала у животу ни Оркану ни сина му Сулејмана. Први је те године умро од жалости за старијим сином, који је 1359. године погинуо у лову код села Чорге.

краљеве штале. Он је неко време ишо тамо па после више није могао, јер има неких рупа, које спречавају пролаз. Казали смо да се то оправи, Израчунато је да ће коштате 450 дин., али кад је инжињер изашао видио је, да би коштalo врло много. Он предуземач неможе да прође и треба пут исправити.

Риста Петровић. Он је мени казао, да се не боји никога. Вели ја имам дирек у општини па се с тога ништа не бојим. Који му је тај дирек, ја незнам.

Заступац председника. Може се он с вами и шалити, али то није у истини.

Коста Б. Мијајловић. Ја сам за то, да се још једанпут казни, а после да се раскине уговор.

Филип Васиљевић. Он може да има рачуна да буде казњен, па ипак да не врши како је уговорио.

Заступац председника. Остављен му је рок за месец дана и кад тај рон прође видијемо хоће ли имати рачуна.

Никола Р. Поповић. Овде није у питању само име концесионара, и да ли се концесионар управља по условима и говору, који има са општином него је у питању и онај број грађана, који трпи незгоду услед тога што се концесионар не влада по уговору, но нечисто ју просипље на 200—300 м. испод кућа у дорђолском крају. О томе треба општина да води озбиљне бриге као и уговору.

Кад концесионар зна какве је услове потписао, и кад зна да их се мора тачно придржавати, онда да ли је могуће дозволити, да ли је по уговору да се после једне или две казне пропусти такав концесионар, па да нечисто ју просипље испод поседних кућа дорђолских место да носи и просипље на Карабурми?

У престолници у којој се тако што чини на домаку и општинске и полициске власти, та власт то не зна, или је концесионар ван власти или ту ради нешто друго, а тражити да грађани врше општинску и полициску службу ноћу па то да достављају надлежним, онда не разумем ноћну општинску или полициску службу.

И ви тражите да ми становници дорђола ништа друго нечинимо него да вр-

те — 1360 — године, дошао је на владу млађи син Орканов Мурат, косовски Мурат, коме је гада било 35 година. Историји веле, да је био висок, леп, енергичан и мудар човек. Некако тако и наш народ мисли, јер је после погибије косовске мејту у његова уста ону лепу поуку сину му Бајазиту: како треба рајом управљати??

Мурату је већ тада било лако освајати. Поред Јаничара и остale друге извесне турске војске, он је имао и своје славне генерале: Хаци-ил-бега, Европос-бега и Лала-Шаш-па. Овај му је последњи године 1362 и примио Једрене из руку грчких.

Кад је у својим рукама видио другу престоницу негда поносног царства грчкога; кад је прошао на халовитом парипу кроз љеће китњасте улице и садове, Мурат није могао одолети срцу, а да из дубине душе не кликне:

— Алах-ил-алах, ва Мухамед резул-Алах!

Мурат, па и цео његов ратни савет, знао је добро, да му је на целом полуострву, кога је сада почeo освајати, најозбиљнији супарник српски владалац. За то

шимо и општинску полицијску службу! У осталом и да призnam да органи општински врше службу а где су онда казне кад до данас није ушла ни једна пара од казне концесионара у општинску касу?

То је једно. Друго: у уговору стоји да од првог Априла мора концесионар да има такве и такве справе а од тада до данас има $1\frac{1}{2}$ месец а он нема те справе по ради на своју руку како хоће и сучим хоће. Да ли је за то кажњен? И сад чујем да је тај рок продужен још за месец дана па да набави нове справе! То значи да је концесионар сам себи продужио рок месец и по дана, а пошто му је и тај рок истекао онда му и суд продужава рок још на месец дана!

Но главно је овде то да он поред кућа где се риба прошаје просипа нечистоћу и то не једном него неколико пута. А и што би друкчије радио кад му се тако може. И шта сад још остаје, Ништа друго но да грађани чувају стражу и да хватају концесионара заједно с његовим момцима. Кад већ тако изгледа да му власт иде на руку, онда не остаје ништа друго но да се ми сами с њиме равнамо. И ја вам кажем да ћемо ми сами и морати да станемо тим људима на пут. Ја сам данас у З сада видио шта се ради. Био сам тамо заједно са кметом Митом Вељковићем. Он тако ради да треба уазнити не само њега него и општински одељај, који не врши своју дужност.

И на шта се он изговара? Вели хрјав му је пут: И ко се нашао да то тврди? То, господо, не вреди као изговор и то не може бити основа за раскидање уговора. Толики грађани који вишњичким путем носе цигле, прен и др. ствари не нађоше се побуђени да оправку пута тако траже већ један Морено, концесионар!

Неуређостима треба даље најодсудније стати на пут и да то тражим.

К. Б. Мијаиловић. Овај концесионар треба да има пар волова па да може пролазити увек тим путем а не којекаквераге од десетак динара.

Н. Поповић. Ја молим да га председништво призове и да учини своје.

(Председавајући: Ми то и чимо). Ја у то не сумњам али позорници или ко други гледају кроз прсте.

је он, како један наш историк прича, и решио, да у Једрену сазове ратно вчје, те да реши, како би се Србија најлакше могла освојити. Кад су паше и бегови дошли под султанов чадор, видели су по трави раскирен један ћилим и на сред њега једну јабуку. Онда ће ти Мурат упитати Еврено-бега.

— Је ли, верни Евреноше, како би дошао до те јабуке?

Упитана одговори:

— Па, ја би прешао преко ћилима и узео је.

— Е, не ваља тако, дададе Мурат, па место сваких даљих речи стаде савијати ћилим са свих страна, док не дође до јабуке. Тада узе и њу. То му је пак значило, да ваља најпре освојити околне земље, па тек онда ударити на Србе.

Види се, даље, колико је Мурат још пре Ксаве ценио јунаштво и јачину ондапњих Срба.

Међутим у то доба некако Лала-Шахин, тада већ мир-миран (беглербег, командант команданата) освоји обе Загоре и Филипо-

Р. Драговић. Није довољно само то што ће да се казни концесионар него тај одељак требаје да се стара и да недозволи да се нечистоћа просипа уз куће. Зато би одељак ваљао узети на одговор.

М. Капетановић. Ја сам то исто хтео да рекнем што п. г. Раденко. Није довољно да концесионар од сад то не чипи, него ваља да се најстрожије пареди да дигне сву ону нечистоћу оданде и однесе где треба а ви радите што имате даље са судске стране

Ф. Васиљевић. Кад један лиферант пристаје на извесне обавезе он треба да их и врши иначе ваља раскинути уговор с њиме.

И. Цветановић. Ја сам хтео да упитам о ономе што је мало пре напоменуо г. Никола, т. ј. да од казне концесионара није ништа ушло у општинску касу. За што то.

Н. Р. Поповић. Ето за што су отишле пресуде на расматрање истражном судији па су и вечерас тамо. А зна се да ствари и спорови по уговору не иду на расматрање но се по уговору одмах ради.

Председавајући. Неће бити тако да је ствар застарила. Ја сам говорио и молио истражног судију да брже врши ове ствари те да не застаре и он каже да је тражио неко обавештење од г. министра финансије али ствар није застарила јер је у току рада. Даље сад прелазимо на дневни ред

К. Глашинић. Господо, жалили су ми се грађани савског краја а и сам сам видео да се оне којке које су купљене ради пробе растурају и носе. Оне леже ватрапане на врло незгодном месту а грабе се као да нас не кошта свака $1\frac{1}{2}$ динара. Ја би молио да се пренесу ближе опоме месту где се имају да употребе и да се обрати пажња те да се не разносе. Јер ако их и даље тамо држимо, ћумрук ће нам моћи тражити лежарину, пошто су већ 5—6 месеци тамо. Ја бих у осталом предложио да се упо требе опде пред царинарницом где је добра калдрма преко потребна.

Председавајући То исто је и мени јављено од прилике пр. 10 дана и ја мислим да би најбоље било да овим којкакма калдрминшемо савску улицу сву од ћумрука.

Имао би још да напоменем да чланови разних комисија не долазе уредно на састанке те комисије не могу да раде. Ја бих

пољ, а на југу Еврено-бег допре чак до Јенице-Вардаре.

Године 1365. изда Мурат ферман, по коме означава Филибе за столицу Лала-Шахину, а Једрене за престоницу својих европских земаља. Сам пак поврати се у Азију.

Сад је био са свим у суседству са Србима, премда до Лазареве државе још не беше са свим дошао.

Већ је дошло време, кад му је требало приступити плану, направљеном у Једренету.

За то му је требало дugo, дugo, да се спрема. Па ипак сва та његова спрема, сва заузимљивост, испрва му донесе само Плочник и Пирот. Косово је већ доцније ударило печат тим двама разбојништвима. . . .

И сада, док се султан Мурат, прозван Гази (освајач), одмара у својим питомим покрајинама Коџа-Или (Мале Азије); док телали царски разглашују славу његову; док под чадорима његовим таламбас јечи а фан-фар одјече, хајде ми, да видимо: шта су Срби у ово доба радили, и да ли је могуће, да ће се пророчанство Мурата додати?

молио да се тачно долази те да послови не би застали.

Ј. Тадић Ја ћу молити да се ти позви на 24 сата раније саопштавају јер је се мени дешавало да добијем више позива у 12 сати да после подне дођем ту и ту и ја обећам за прву комисију у коју будем позван а за оне друге немам кад ни да одговорим да не могу доћи.

Председавајући. Па највише смо тако и радили.

Секретар чита уверење да је Милутин Марковић доиста ћак московске академије наука, за скултуру и т. д.

Председавајући. Решено је раније да се овоме младићу да помоћ за повратак у домовину у 300 дин. ако поднесе уверење да је ћак. (Да му се да!)

Секретар. Иследни судија тражи уверења; за Богдана Секулића млекацију (непознат); за Ђубомира Кирковића чувара београдског казн. завода (непознат); за Светозара Радичевића чувара (непознат, но да се пише и пита за што ови нису увршћени у порез); за Димитр. Костића млекацију; за Мошу Р. Фархи (непознат).

За тим чита списак по коме се тражи оцена влада: а извесне господе резервних официра.

(Даје се оцена за све).

За Луку Миливојевића, Доброју Лазаревића, Павла Мариковића — непознати.

За Јосифа Гутмана, Милана Р. Милојковића, Ристу Тасовца, Војислава Павличевића, Милорада Стевчића, Чедомиља Бркића, Марка Катића, Саву Мрцајловића и Миловоја Германовића — (врло доброг владања).

Чујте једно писмо г. Министра унутр. дела односно апотеке. (Секретар прочита).

Ја мислим да одредимо из свију одељака по једног човека (врло добро). Изволите кандидовати: (чује се:)

За кварт палиулски: Љубу Јовановића. (Усваја се)

За кварт врачарски: Мату Јовановића и Јована Станковића. (Усваја се.)

За кварт дорћолски: Николу Р. Поповића. (Усваја се.)

За кварт варошки: Андру Одавића (Усваја се.)

* * *

Цар царева српских непобедни вitez, страшило својих непријатеља, Душан Силни бејаше се упокојио. Изгледа, као да са њим умре и добра срећа Србинова, јер после његове смрти насташе само патње и страдања.

Небо српске државе наоблачило се мутним облацима. По кадkad муња сепе, те својом тајапственом и бледом сенком обасја узнемирену земљу. Црне сенке лете по њој као мрачна створења, која су и из Ада прогната. Царев убица Вукашин блуди, као какав поноћни дух. И сама чудотворна икона св. Богородице Троручице, коју је свети Сава из Јерусалима лонео, остави Србију*, због силних безакона у њој.

Поред свих генијалних радова и реформа Душан је после себе оставил и једну

* С десне стране на другом стубу у манастиру Хиландару, где је обично игуменска сточ, стоји присто и велика чудотворна икона Богородице, названа Троручица. Ово је она икона, која је Св. Јов. Дамаскин осенчenu рукu исцелила. Најпре је била, ао обично с две руке живописана, но по учињеном чуду појави се сама и трећа рука, нерукотворена. Ову је икону Св. Сава из Јерусалима донео. Она је сребром окована и златом украсена итд. Казују, да је Св. Сава ову исту икону

За кварт савамалски: Косту Б Михајловића. (Усваја се и)

За кварт теразијски: Ђоку Николића. (Усваја се с тим, да са овима буду и општ. лекари: Х. Лазић и Рибникар). —

Сад има оно уверење које смо вратили суду да се увери шта је тај Андреја Ђурић и да пије случајно Алекса Ђурић пензионар — па је то извиђено да је он по резник био. Уверење се тражи да ли је доброг владања и каквог је стања. (Одлучено: доброг владања, стања непознатог.)

Тражи уверење Милорад Ф. Тадић овд. о његовом владању. Одлучено: врло доброг владања и врло доброг стања.)

Петар Ристић келлер моли за уверење каког је стања имовног (непознат.)

Управник вар. Београда тражи да се одреди једна комисија, која ће присуствовати отварању писама, која се незнаноме иду и гди. Ту треба да уђе и један одборник. Изволте чути писмо управнику. (Секретар чита.) Кандидујте. (Чује се: Лаза Дашковић.) Усваја ли одбор. (Усваја.)

Има неколико лицитација свршених и молим да чујете (секретар чита протокол лицитације за чишћење улица). Одобрава ли одбор лицитацију. (Одобрао.) Чујте другу лицитацију односно спуштања канала у Балканској улици. (Секр. прочита.) Ова је лицитација била ужа и као што видите цена је 8 динара. (Усваја се.)

Сад чујте лицитацију за откопавање земље на Топличином венцу. (Секр. прочита.) Усваја ли одбор. (Усваја.)

Има једна молба становника улице Г. Јованове, којом моле, да се нивелација промени, те да им се куће не затрпају. Чујте. (Секретар прочита.) Као што сте чули, они траже да остале нивелација она, која им је пређе дата. Моле да изиђе једна комисија и да се увери о праведном захтеву њиховом и држе да за оштину неће бити штете а за њих ће бити врло велика корист. Молим вас будите у томе сложни, да се одреди комисија. (Чује се, нека буду: г. г. Мијајло Цветковић инжињер, Мата Јовановић и Ђока Димитријевић а поред њих и општ. инжињер.) Усваја ли одбор. (Усваја.)

Чујте један реферат односно наших општ. инжињера (секретар прочига).

Дакле као што видите већи је део на-

погрешку, која је посејала прво семе раздора међу заосталом властелом. Али не треба мислiti, да је се та погрешка уткала у српски државни живот неразумевањем Душановим. Не она је постала природном последицом ране смрти тога великог српског владаоца.

Јер, сем племства по привилегијама Душан је створио и племство по заслугама. Стварање овога другога племства и учинило је, да је Душан у својој војсци имао људе, који занети сјајом будућег положаја чињаху све, што је он хтео. Али и поред овако двојаких великаша, изгледа бар за сад, да је велики цар, некако више симпатисао грчкој властели и прогодирао их је у свакој даној прилици. Ово последиће да се тумачити само великим државничком тактиком. Преко задобијене властеле ондашиће труле

своме брату краљу Првовенчаном у Србију послao, да њему, и његовим наследницима, против непријатеља од помоћи буде. Икону су српски краљеви пред војском увек носили. У оно несретно време, кад је Вукашин окао своје руке незнином крљу младог Уроша, икона се сама вратила у Хиландар. Сад пред њом горе десет кандила, и калуђери, кад хоће, да служе, узимају од ње благослов, место од Игумана. — В. „Св. Гора“ од Аврамовића стр. 9. и 10.

пустио службу, а остао је само г. Смедеревац и г. Михајловић.

A. Одавић. То су све привремени зослови на које су они отишли.

Ст. Чајевић. Ваља расписати стечај и ваља повисити плату како инжињерима тако и пргачима. Не стоји то, да су послови на којима су отишли, привремени. Догод траје катастрално мерење, дотле ће имати послова, а то неће скоро бити готово.

Заст председника. Сад ће се употребити инжињери и за мерење шуме по закону о шумама. Не знам само да ли би требало направити уговор са њима докле морају одслужити. (Чује се: пе вреди уговор ништа.)

Пристаје ли одбор да отворимо стечај и да се повиси плата. (Пристаје.)

Ст. Чајевић. Чујо сам да има предлог од грађевинског одељења ове општине, да се на Теразијама прошири леви тротоар на 6 метара. Ја нисам зато с тога, што је нивелација ниска и што се дрвима засађеним неће ништа помоћи. Местимице одкопава се 1·30 м. и кад откријете корен дрвету нисте га спасли ако померите ивицу тротоара да недодирује дрвеће. Да не би то било нужно је да се набави једна машина за спуштање дрва. За сад нека се тротоар подигне с десне стране, а остало да остане за идућу годину па на зиму да се дрва спусте. Осим тога проширењем тротоара још за 1·00 м. коловоз се сужава који је одређен за троја кола, а свак живи зна да је ова улица међу најживљим у Београду и никако се не смеше дозволити да се коловоз сужава и своди за двоја кола. Колико је пак вредно очувати та дрва, навешћу вам пример овај. Један славни инжињер енглески скренуо је жељевницу због једног дебelog храста. Треба то цепити, и с тога пемојмо кварати дрва, јер се лако не подижу.

Ово се тиче партије између Обренове и Дворске улице, а даље од Дворске улице преко Теразија све до Цариградске улице може се тротоар и на левој страни полагати по утврђеним нивелетама.

M. Капетановић. Хоћемо ли да купимо једну такву машину (хоћемо). Врло добро. Онда нека инжињер види шта ће коштати, па да нам јави. (Усваја се.)

K. Главинић. Истина ја се и г. Чаје-

грчке империје, па ма та властела била у самој држави Душановој, или се комотизирала по садовима Константинова града, најлакше се могло доћи до најлепше јабуке свих векова — до Цариграда.

Ова симпатија царева бејаше неспособна старом племству српском оном племству, које је било кадро да ствара и обара влађаоце. Ту у тој зловољи и лежи прва клица доцнијих заплета, па и саме државне пропasti.

Кад се десила несретна катастрофа у маленом селу Девохи (20. Дец. 1355. године) Душанова се царевина протезала од утока Цетиње до Марице, почев од Чирмена, изнад Једрепа, па чак на Фери, до утока Марице, — и од Тројејског мореузза, па до плавих обала питомога поморја садање Далмације. Царевина српка обухваташе тада Србију, Маједонију, Тесалију, Етолију, Акарнанију, Арбанију, Зегу, Хум, Требиње и већи део Босне.

Управљати овако великим царевином не бејаше лако. За то је Душан и подели на неколико области и повери их упра-

вић често мимоилазимо, а овде ево слажемо се. Молим вас и од моје стране да не сужавамо Теразије.

Заст председника. Тротоари се морају радити. (Одборници одошле.)

Састанак је закључен у пола 10 часова по подне.

ДЕСЕТО - ДНЕВНИ САНИТЕТСКИ БИЛЕТЕН

Управе града Београда
О БОЛОВАЊУ, РАЂАЊУ и УМИРАЊУ
у Београду од 1—10. Јуна 1891. г.

I. О боловању.

По извешћу овдашњих лекара боловало је свега 366 лица од ових болести.

а.) од инфекциозних болести.

Наступне грознице 124, тифуса 6, Морбила 5, венерије 18, сифилиса 8.

б.) од осталих болести.

Великог кашља 2, реуматизма 11, анемије 1, шкрофула 2, апоплексије 1, запал. мозга и кожице му 3, хистерије 1, екламсије конвулзије 4, невралгије разне 8, катара респир. органа 31, туберкулозе 13, хемојоја 1, устобоље 2, апгине 2, паратитиса 1, катара желудца 31, глиста 1, катара древа 53, аспитсам 4, колике 2, циститиса 1, опфоритиса 1, других болести секцал. 4, маститиса 1, болести очију 6, болести ушију 1, уртикарске 4, абцес флегмона 6, форункула 2 егцема 3, периоститиса 1, запал. костију и зглобова 1, рана 1, модрица 2, изгорења 1, осталих повреда 1, неоплазме 4, абориоуса 2, других болести разних 7.

II. О умирању.

Умрло је свега 27 лица, и то мушких 15 а женских 12 од ових болести:

Кахексије 1, атрофије дечије 4, запал. мозга 5, екламсије конвулзије 2, туберкулозе 9, запалење желудца и древа 1, цирозе јетре 1, услед порођаја 1, непознате болести 1, Разне друге болести 2.

По годинама старости. Испод једне го-

ви неколицине властела по привилегијама и по заслуги.

Смрт Душанова затекла је ову господу:

1. У долини Струме, око Сера и Мелника, Јована Угљешу, брата Вукашиновог;

2. У Христопољу (Драми) и околини, између Месте и Струме, Ћесара Ваохну;

3. У јужној Маједонији, између Струме и Вардаре, Ђутицу Богдана, брата деспота Јована Оливеровића;

4. У околини планине Рујана, од Карадага до Струмице, севастократора Дечјана Жарковића зета царева по сестри му Теодори;

5. У овчепољској области деспота Јована Оливера, мужа царице Марије, мајке Душанове;

6. На десној страни вардаре од Верије (Бера) до Охрида са Битољом и Прилиром, деспота Вукашина Мрњачевића;

7. У околини Бера Радослава Хлапена;

(наставиће се).

ГОДИНА IX.

БРОЈ 27.

WWW.UNILIB.RS

дне 6, од 1—5 год. 3, од 5—10 год. 1, од 10—20 год. 1, од 20—30 год. 6, од 30—40 год. 3, од 60—70 год. 2, од 70 до 80 год. 3, од 80—90 год. 1, од 90 до 100 год. 1.

ПО КВАРТОВИМА.

Палилулском 9, врачарском 6, теразијском 2, варошком —, савамалском —, дорђолском 10.

Од ових лечено је 22 а је није лечено.

III. О Рађању.

Родило се свега 37 деце и то мушких 18 женске 19. По вери: православне 27, римске 3, евангелиске 4 и јеврејске 3.

физикус

ДР. СТЕЈИЋ.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

Изашла је из штампе нова књига:

ДВА ВОЈНИКА

Написала

А. Г. Коваљенска

ПРЕВЕЛА С РУСКОГ

Живана

Ову проповетку за народ а нарочито за младеж и војнике наградило је руско друштво писмености златном медаљом. — Цена је 50 п. дн. Добити се може у штампарији радикалне странке. И књижари за готов новац имају уобичајени рабат.

Изашла је из штампе нова књига:

ЕЛЕКТРИЧНА ТЕЛЕГРАФИЈА

СА КРАТКИМ ПОГЛЕДОМ

акустичне, жељезничке, војене, оптичне и пневматичне телеграфије, и телеграфа у Србији.

Издање министарства народне привреде

Написао

ЗДРАВКО РАЈКОВИЋ

са 138 слика

Књига се може купити у поштанско-телеграфском одељењу министарства народне привреде. Цена је књизи 7 динара.

О ЈЕЛИЧКОМ МЕТЕОРИТУ

и

МЕТЕОРИТИМА У ОПШТИ

од Алексе Станојевића. Одштампано из „Наставника“. Београд 1891. г.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА.

Власник Општина Београдска.

— 136 —

Штампано у државној штампарији.
Цена 0.80 дин.

Може се добити у књижари В. Валожића. Београд.

„СНОВИ И ЈАВА“

РОМАН ЈЕДНОГ МЛАДОЖЕЊЕ

НАПИСАЛО:

Душан Рогић.

Овај роман има ових осам одељака:

- I. Лепа Сока; II. Кадрил; III. Љубавна изјава; IV. Постојница;
- V. Прошевина; VI. Освета; VII. Мило за драго; VIII. Женитба.

Може се добити у свима београдским књижарама. — Цена 50 парара динарских.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0·40 д.
- б) За неузидан шпархерд 0·40 ,
- в) За узидан 0·80 ,
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 1·00 ,
- д) За чишћење димњака од два спрата 0·40 ,
- ђ) За чишћење простог димњака 0·20 ,
- е) За чишћење чункова до 2 и по метра уједно са пејима 0·20 ,
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра на уједно са више пејима 0·40 ,
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 1·50 ,

II. ИЗВОЖЕЊЕ ЏУБРЕТА:

- а) За собу и кујну или мањи дућан са собом 0·20 д.
- б) 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом 0·60 ,
- в) 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале 1·00 ,

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

- а) Од кубног метра 12·00 д.
- б) Од акова 0·60 ,

IV. ПСЕТАРИНА:

- а) Марка за пашче за годину дана 3·00 ,
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1. динар.

V. ГРОБАРИНА:

- а) Гроб за децу дин.
- б) Гроб за одрасле 1 " ,
- в) Мала гробница 555·2 п. д.
- г) Велика гробница III реда 998·39 п. ,
- д) Велика гробница II реда 1099·32 п. ,
- е) Велика гробница I реда 1684·57 п. ,

VI. МРТВАЧКА КОЛА

- а) Мртвачка кола стара са 2 коња 12·90 д.
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24·90 д.
- в) Мртвачка кола нова са 2 коња 36·90 ,
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња 72·90 ,

ТАКСЕ за јавне забаве у општини београдској

- а) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до 5 д.

- б) За свирање еа певањем вештака од 1 концерта 5
- в) За свирање аженског оркестр (Дамен-Капеле) 20 „
- г.)
- а.) За 1 игранку у локал I-ог реда 15 д.
- б.) За 1 игранку у локал II-ог реда 10 „
- в.) За 1 игранку у локал III-ег реда >

III.

- а) За панораму на дан 5—10 д.
- б) За разне представе и показивање вештина, највише 10—50 „
- в) За менажерије и музеуме 5—15 „
- г) Циркус од представе 10—20 „
- д) За забаве „Тингл-Тангл“ т.ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 —

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваје општински Суд засебно.

V.

ЗА ВОДУ НА САВСКОЈ ПУМПИ.

- а) Буре од 3 акова 00·5 дн.
- б) Буре од 6 акова 00·10 „
- в) Буре од 9 акова 00·15 „

ТЕЖИНА КИЛОГР.	ЧЕГА	100 к. просечна цена дин.
	Брашна пшенична	— —
146.755	Брашна кукурузна	— —
86.843	Пшенице	16·20
	Кукуруза	11·50
	Ражи	— —
22.302	Јечма нова	9·20
10.965	Овса	12·20
2.343	Пасуља	25·—
3.891	Кромпира нова	13·—
	Арпаџика	— —
321	Црна лука	8·—
	Бела лука	— —
	Шљива сувих	— —
	Крушака	30·—
1.532	Јабука	— —
	Ораја	— —
	Грожђа	— —
1.620	Трешања	32·—
	Сочива	— —
	Сира	70·—
	Меда	— —
	Сена	4·—
45.330	Сламе	2·50
700	Масти	122·—
484	Рибе фришке	— —
	Свиња дебелих	— —
	Сува меса	— —
	Меса говеђа сиров	— —
	Длаке говеђе	— —
	Црева урађена	— —
	Костију	— —
	Кудеље	— —
25.070	Коже	— —
10.000	Цемента	— —
2.209	Катрана	15·—
87.310	Креча	3·40
90.000	Ћумура дрвена	— —
280.000	Угљена камена	— —
615.745	Камена праста	— —
74.039	Дрвенарије разне	— —
2.170	Вина	44·—
	Ракије комове меке	— —
	шљивове меке	65·—